

gyndt i denne kreds. Dette var nemlig forudsætningen for, at der kunne nås enighed om at igangsætte udbygningen af det digitale radio-net.

Men hvad skete der? Den første forhandlingsrunde den 23. marts var ét stort bluffnummer. Ingen partier talte sig fra forhandlingsbordet, ikke sådan som jeg oplevede det i hvert fald. Der var ingen, der blev smidt ud. Tværtimod var det vores opfattelse, at tonen var åben, tonen var konstruktiv hos alle parter på det første møde. Derfor var overraskelsen også stor, da vi kunne konstatere, at regeringen slet ikke ønskede reelle forhandlinger. Vi troede jo alle på, at de datoer for forhandling, som ministeren udstak, stod til troende. Det gjorde de ikke, og det er naturligvis klart, at Venstre ikke tilslutter sig et forlig, som vi hverken har haft indflydelse på eller vetoret mod.

At Venstre ikke vil tilslutte sig forliget, har imidlertid ikke kun grund i forhandlingsforløbet. Selve forliget stiller flere spørgsmål, end det giver svar, og er med undtagelse af få punkter så bagudskuende, at man ikke skulle tro, det var lavet i år 2000. 5 minutter er desværre alt for lidt til at kunne gennemgå de huller, uklarheder og til tider decideret nonsens, som forliget indeholder.

Lad mig nævne et par ting, som vi også allerede har været inde på:

Den fjerde kanal bliver et mix af P1 og P2. Ministeren har her i salen slået fast, at koncessionskravene ikke kan ændres, selv om DR skulle blive udbyderen, og det må man antage at DR bliver. Det betyder, at DR så skal lave en dublet af det, de allerede sender, frem for at sikre, at en firekanalstruktur også giver fire rene profiler, som er hele formålet med overhovedet at skulle have sådan en struktur, ellers er det jo fuldstændig lige meget.

Den femte kanal er på nuværende tidspunkt ikke eksisterende. Man har taget udgangspunkt i en frekvensallokering, som i sin tid blev lavet med henblik på lokalradioerne, og Telestyrelsen har da også tilkendegivet den 30. marts i Børsen, at det er usandsynligt, at man kan lave en 80 pct.s dækning, medmindre man tager frekvenser fra lokalradionerne. Er det det, forligspartierne vil?

Ledige frekvenser kan og bør udbydes. Det har vi også sagt. Det er korrekt. Men at der skulle være tale om en næsten landsdækkende kanal og dermed et reelt monopolbrud på

landsdækkende nyheder, det er noget af en tilsnigelse.

Så er der forbudet mod børnereklamer, forbudet mod reklamer omkring børneudsendelserne på TV 2. Som kompensation fik TV 2 240 mio. kr. ekstra til børneudsendelser, men efter et møde mellem ministeren og TV 2 stod det klart, at disse penge ikke nødvendigvis skulle bruges til børneudsendelser, eller hvordan er det nu, det er, spørger jeg ministeren. Hvis det holder stik, hvad TV 2 hævder, ja, så svækker forliget da i hvert fald børneudsendelserne, og det tror jeg ikke har været regeringens intentioner.

De lokale medier, i hvert fald for de kommercielles vedkommende, er stort set ikke nævnt i forliget lige bortset fra en øget afgift til TV Danmark, som betyder dårligere tv og dermed en svækkelse af det lokale sigte, ligesom man undergraver hele det private Internetmarked ved at give licensstøtte til DR og TV 2 til udvikling af Internetaktiviteter, samtidig med at man giver lov til at drive kommerciel virksomhed på disse aktiviteter. Disse ting skal skilles ad.

Det hele får befolkningen så lov at betale for gennem kraftige licensstigninger, 400 kr. mere om året uanset indtægt, og så er der oven i købet tale om flere engangsinvesteringer, som altså skal betales med varige licensstigninger. Så meget respekt for borgernes penge!

Det her medieforlig er danmarkshistoriens største bluffnummer i både forhandlingsforløb og indhold, og jeg kan garantere, at Venstre ikke vil føle sig forpligtet af forliget, såfremt vi får flertal til at ændre på det efter næste valg. At udelukke flere partier på forhånd fra noget så vigtigt som medieforhandlingerne er unægtelig en ny kutyme, som regeringen her har påbegyndt. Det må vi så tage til efterretning, men jeg synes, at vi har set endnu et billede på regeringens magtfuldkommenhed og selvtilstrækkelighed. Desværre har den intet – intet – at have sin selvtilfredshed i. Det er medieforliget et levende bevis på.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg skal gøre det meget kort. Det var bare lige bemærkningen om varige licensstigninger og så bemærkningen om, at så meget respekt har regeringen altså for borgernes penge.

Er det ikke gået op for hr. Jens Rohde, hvis han kan læse indenad, at i det omfang, vi får